

A Fővárosi Ítéltábla a dr. Gaudi-Nagy Tamás ügyvéd (fél címe 1.) által képviselt felperes neve (felperes címe.) felperesnek, a dr. Gedey Gábor ügyvéd (fél címe 2.) által képviselt I.rendű alperes neve (I.rendű alperes címe) I. rendű és a dr. Gergely F. Tamás ügyvéd (fél címe 3.) által képviselt II.rendű alperes neve (II.rendű alperes címe) II. rendű alperesek ellen személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2016. március 9. napján meghozott 65.P.23.977/2014/37. számú ítélete ellen a felperes részéről 38. sorszám alatt előterjesztett és 39. sorszám alatt indokolt fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezéseit helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az I. rendű alperesnek 25.000 (huszonötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget, a II. rendű alperesnek 15.000 (tizenötezer) forint másodfokú perköltséget és a Magyar Államnak külön felhívásra 128.000 (százhuszonnyolcezer) forint fellebbezési illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében az I. rendű alperes által üzemeltetett ... csatorna „...”, illetve „...” műsorának 2010 tavaszi, illetve novemberi elsőfokú ítéletben megjelölt adásaiban a felperes személyével kapcsolatban közzétett valótlan és sértő tényállításokra hivatkozással jóhírneve megsértésének megállapítását és a személyiségi jogsértés jogkövetkezményeinek alkalmazását kérte.

A sérelmezett állításokat egyrészt azért tartotta jogsértőnek, mert nem a büntető eljárás adott szakaszának, azaz nem az ügyészégi és más hatósági sajtó-közleményeknek megfelelően tájékoztatták a nagyközönséget. Másik részük olyan cselekményekkel hozta a felperest összefüggésbe, amelyek okán gyanúsítása és megvádolása sem történt meg. Sértőnek találta, hogy a gyanúsítás, majd a vád tárgyát képező csekélyebb súlyú cselekményeken jóval túllépő, fajsúlyosabb cselekményeket rótt terhére az alperesi adás, illetve az abban nyilatkozó II. rendű alperes. A II. rendű alperes által készített hangfelvételek tartalma sem igazolja a II. rendű alperes sajtóban is nyilvánossá tett állításait. Mindezekre tekintettel kérte a jogsértés megállapítását, kérte az alperesek elégtétel adására kötelezését, lehetőséget adva a felperesnek, hogy álláspontját, védekezését az I.

rendű alperesi adásban kifejtse. Kérte a ... internetes oldaláról a sérelmezett videofelvételek eltávolítását, vagy azon részek eltávolítását, amelyek jogsértést valósítanak meg. Végleges keresetében az I. rendű alperest 1.500.000 forint, a II. rendű alperest 500.000 forint és annak késedelmi kamatai megfizetésére kérte kötelezni nem vagyoni kártérítésként.

Az I. rendű alperes a kereset elutasítását kérte arra hivatkozással, hogy az országos jelentőségű büntető eljárás állásáról a felperes és társai büntető ügyében kiadott ügyészégi tájékoztatóknak megfelelően, és a II. rendű alperes tanúvallomásának megfelelően, illetve a hangfelvételtől tájékoztatta a nyilvánosságot.

A II. rendű alperes szintén a kereset elutasítását kérte. Védekezésében hivatkozott arra, hogy a II. rendű alperes kijelentéseiben a büntetőeljáráshoz tett tanúvallomását erősítette meg a nyilvánosság előtt. Az I. rendű alperesi adásokban az általa készített hangfelvétel tartalmát értékelve nyilatkozott arról, amit a nyomozóknak tanúként is elmondott.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította.

Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az Államnak külön felhívásra 180.000 forint eljárási illetéket, I. rendű alperesnek 15 napon belül 100.000 forint perköltséget áfa-val terhelten, II. rendű alperesnek 15 napon belül 50.000 forint perköltséget.

Döntését a Polgári törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdése, 78. §-a, a Legfelsőbb Bíróság PK 12. számú állásfoglalás II. és III. része, valamint a PK 14. számú állásfoglalásra és annak értelmezésére alapította.

Abból indult ki, hogy ha a sajtószerv, illetve a neki nyilatkozó személy azt igazolja, hogy a felperes által sérelmesnek tartott alperesi közlések azonos tartalommal a büntetőeljáráshoz bizonyítékként felmerültek, nem kell az I. rendű alperes sajtószervnek, és a büntető eljárás folyamatban létre tekintettel az adásokban tanúként nyilatkozó II. rendű alperesnek sem bizonyítania a kifogásolt kijelentések valóságtartalmát, ha az adásokból kiderül, hogy az adott nyilatkozatokkal, bizonyítékokkal érintett ügyben még az eljárás folyamatban van, és a felperest nem marasztalták el.

Összevetette a 22.P. tanács előtti eljárásban beszerezett főügyészégi tájékoztatókkal az alperes által beszerezni kért bizonyítékokat és ez alapján megállapította, hogy a II. rendű alperes tanúvallomásaiban hivatkozott és a kereset tárgyává tett politikusok ellen tervezett merényletek ügye és a ... autójára szerelt robbanószerkezet ügye nem képezte a gyanúsítás, majd később a vád tárgyát. Tényként volt azonban megállapítható, hogy II. rendű alperes tanúvallomása megtétele során a nyomozóhatóságnál beszámolt ezekről az eseményekről. Ezen közlések kapcsán kifejtette az elsőfokú bíróság, hogy a PK 14. számú állásfoglaláson kívül a PK 12. számú állásfoglalást is figyelembe vette, mely szerint a sérelmes szövegrészt a maga összefüggésében kell értékelni, ezért azt vizsgálta, hogy az alperesi riportok sérelmes részei együttesen keltik-e azt a hamis látszatot, hogy a felperest e cselekmények elkövetésével vádolná, gyanúsítaná az alperesi médiaszolgáltató és a neki nyilatkozó II. rendű alperes avagy az alperesi sajtótudósítás felperes és más személyek büntetőeljáráshoz a való tényeknek megfelelő.

A felperesi érveléssel szemben a PK 14. számú állásfoglalást nem úgy értelmezte, hogy csak a büntető eljárás állásával kapcsolatos közlemények, nyomozóhatósági tájékoztatások adják meg a keretét a sajtó által közvélemény felé adható tájékoztatásnak. Megítélése szerint van lehetőség a büntető eljárás jogerős befejezése előtt is a tanúvallomás, illetve az eljárás részét képező hangfelvétel bemutatásának. A felperes a PK 14. számú állásfoglalásra figyelemmel azonban azon cselekmények miatt, amelyeknél vele szemben gyanút nem közöltek, vagy vádat nem emeltek, kérheti ennek a ténynek a közlését.

Megítélése szerint a sajtó nem köteles elhallgatni azokat a bizonyítékokat, amelyek végül nem minősültek gyanúsítást, vádat megerősítő bizonyítékoknak. Ha ezek létéről valóban tudósít és nem

állítja, nem kelti azt a látszatot, hogy felperes olyan cselekményeket elkövetett, amiket ez a bizonyíték igazol, vagy nem állítja valótlanul, hogy ilyen cselekmények miatt meggyanúsították, nem sérti felperes jóhírnevét.

Az ügyészégi tájékoztatásokat, egyes műsorokat, hangfelvételeket és II. rendű alperesi tanúvallomásokat értékelve arra a következtetésre jutott, hogy ilyen látszatot nem keltett az I. rendű alperes egyik közlése sem, és a II. rendű alperesnek a közlései sem.

A fellebbezéssel érintett egyes közlések kapcsán az alábbiak szerint foglalt állást.

1.... „...” 2010. február 26-i adás:

A ..., ... kormány elleni merényletet, Molotov-koktélos támadásokat tervező ... csoportot illető kitétel kapcsán hangsúlyozta, hogy a felperesi hivatkozással szemben az alperesi adásban nem állítják be úgy a felperest, mint aki a csoport vezetőjeként meg is valósította ezeket a merényleteket, illetve hogy ezek miatt meggyanúsították.

A II. rendű alperes nyilatkozata és ennek I. rendű alperes interpretálása nem lépte túl a nyomozati eljárás során tett vallomás kereteit. Kiemelte, hogy a „...” adásában az ügyészség szóvivőjét idézte az alperes, aki azt erősítette meg, hogy a nyomozás még folyik, tehát a gyanúsítottak és a gyanúsítások köre is bővíülhet. Az adott eljárás szakában valóban nem meggyanúsították ezekkel a felperest, a közléskor azonban nem volt kizárható, hogy későbbiekben ez megtörténik.

2.... 2010. február 26-i adása:

A „...” házára rálövés gránátvetővel terv volt, ahogy volt több ilyen terv a későbbiekben is" kitételek kapcsán is utalt a ... február 26-i adásában elhangzottaknál kifejtettekre. Kiemelte, hogy a II. rendű alperes nyilatkozatát idézte, az I. rendű alperes nem állította, hogy ezt a cselekményt el is követte a felperes, nem róta ezt a terhére, mivel a hangfelvétel igazolta, hogy volt ilyen terv. Ezt a hangfelvételt, mint bizonyítékot tárta a II. rendű alperes útján az I. rendű alperes a nyilvánosság elé. Ez a kijelentés is a szervezetre vonatkozik, felperes ezt személyesen ezért nem sérelmezheti.

A „kormányváltás után az új kormány is megkapja a Molotov koktéjlait" kitétel kapcsán ismét utalt arra, hogy nem a felperesre vonatkoznak ezek a kijelentések, hanem a szervezetre.

A II. rendű alperes ...el folytatott beszélgetését alapul véve kifejthette azt a véleményét, hogy a következő kormány is megkapta volna a saját Molotov koktéjlait.

Abból a kijelentésből, amelyet ... úgy fogalmazott meg, hogy „...ékat is utáljuk", kifejthette ezt a véleményt. A II. rendű alperesi véleménynyilvánítás e körben sem lépte túl a racionális véleményalkotás kereteit.

3. 2010. március 4-i ... adás:

„... elleni merénylet, alapos verés, gyilkosság is szóba jött, fegyver felhasználása, terepszemle, a terv felhagyása " kitételek kapcsán is egyetértett azzal az alperesi védekezéssel, hogy nem felperes személyére, hanem az általa vezetett szervezetre vonatkozóan nyilatkozott az alperes riportere.

A gyilkosságra vonatkozó következtetést abból vont le, hogy II. rendű alperes úgy nyilatkozott, ha sikerült volna fegyvert szerezniük, felhasználták volna. Erre pedig a fenti részletesen idézett ...el folytatott beszélgetéséből következtetett a II. rendű alperes, tanúvallomást is tett e körben. A főügyészégi tájékoztatásként közölte a nézőkkel az alperesi műsorvezető, hogy még zajlik a nyomozás, a ... ellen tervezett merénylettel nem gyanúsították a ... csoport tagjait. A felperes vonatkozásában nem tüntették fel olyan színben a nyilvánosság elé tárt bizonyítékot, amely azt bizonyítaná, hogy a felperes ennek a cselekménynek a megtervezésében, előkészületeiben részt vett, ezzel meggyanúsították volna.

4. 2010. március 5-i ... adás

A ... elleni merénylettel, ... házára páncéltörőgránátok kilövésével kapcsolatos, ... elleni támadásról, gyilkosság lehetséges megtörténtéről, fegyverszerzésről szóló kitételek kapcsán kifejtette, hogy ezek nem a felperes személyére vonatkozó állítások.

A II. rendű alperestől olyan kijelentéseket idézett az alperesi adás, amelyeket az ...el folytatott

hangfelvételek alapján tett, illetve olyan következtetéseket vont le a fegyverbeszerzésből I. rendű alperes riportere, ami ... élete kioltására alkalmassá is tette volna e cselekményeket. Ebben az adásban is a Nyomozó Főügyészség szóvivői tájékoztatójára utalással közölték a nyilvánossággal, hogy június közepéig nyomoznak még. Nem tüntette fel úgy a felperest az adás, mint aki a ... megsértésére irányuló, tervezett cselekményekkel összefüggésbe hozható.

5. 2010. március 9-i ... adásban elhangzottak kapcsán az adásban ... ellen tervezett támadásról, ... likvidálását, gyermekek, miniszterelnök gyermekét érintő támadásra vonatkozó kijelentéseket sérelmezte a fellebbezett körben a felperes.

Ezek kapcsán az elsőfokú bíróság felidézte a hangfelvétel részleteit. Kifejtette, hogy az adásban bejátszásra került II. rendű alperes és ... hangfelvétele a „...ként” aposztrofált volt miniszterelnökről, s a gyereke keresztül lövésére vonatkozó nyilatkozat megtevése után szólalt meg a műsorvezető, akként rögzítve a beszélgetés tartalmát, hogy ezek szerint ... ellen is terveztek támadást, majd arra nyilatkoztatta II. rendű alperest, hogy milyen fegyverekkel szerették volna likvidálni, illetve arról kérdezte II. rendű alperest, hogy sokkolta-e a hangfelvételnek ez a része, ahol gyerekek keresztül lövéséről nyilatkozott ...

Megítélése szerint a kifogásolt kijelentéseket nem önmagukban, hanem szövegkörnyezetükben kell értékelni. Ennek a hangfelvételnek, mint bizonyítéknak a nyilvánosság elé tárása megtörtént, az értékelése azonban nem. Azt ugyanis nem közölték, hogy ilyen cselekmények miatt meg is gyanúsították volna a felperest. A hangfelvételt, mint bizonyítékot tárta a II. rendű alperes a hatóságok elé. Rámutatott arra is az elsőfokú bíróság, hogy nem a felperest titulálták ilyen személynek, hanem annak a személynek a nyilatkozatait tárta II. rendű alperes a nyilvánosság elé, aki ilyen tervekről nyilatkozott neki és ezt elemezték az adásban.

6. 2010. november 2-i ... adásban rögzített, kifogásolt közlések kapcsán utalt arra, hogy azok a II. rendű alperes több ízben már hivatkozott tanúvallomásaiban szerepeltek.

A II. rendű alperessel szemben, a keresetet szintén elutasította, hivatkozva arra, hogy olyan kijelentéseket sérelmezett, amely a felperes vezette szervezetre és nem felperes személyére vonatkoznak.

Sem az ... elleni merénylettel, sem a robbanóanyagok gyártásával, sem ... vagy ... elleni merénylettel, sem az új kormány Molotov-koktélos támadásával kapcsolatosan nem a felperes személyét hozta összefüggésbe, hanem katonai vezetőként, illetve a szervezetben döntések hozatalában részt vevő személyként említette. Ezeket azonban ...el folytatott beszélgetései tartalmán alapulva tette a nyomozati szakban tett a tanúvallomásával egyezően, főügyészségi sajtóközleményekkel összhangban.

Mindezekre tekintettel a tanúvallomás és a hangfelvétel, mint bizonyíték a büntetőeljárás során értékelésre kerülhet és a II. rendű alperes kijelentései valóságtartalmát a polgári perben nem volt köteles bizonyítani.

Ezért a keresetet teljes egészében elutasította az elsőfokú bíróság.

Fellebbezésében a felperes kérte az elsőfokú ítélet részbeni megváltoztatását és az alperesek fellebbezésében foglaltaknak megfelelő marasztalását.

Változatlanul kérte a jóhírnév megsértésének megállapítását az alábbi valótlan állítások miatt. A ... 2010. február 26-i adása kapcsán valótlanul állította az I. rendű alperes, hogy a felperes csoportja merényletet tervezett ... háza ellen is; ha a ... kerül kormányra, ellenük is folytatták volna a Molotov koktélos támadásokat (1.). A ... ugyanaznapi adásában szintén valótlan, hogy több olyan terv volt, miszerint ... házára gránátvetővel kívántak rálőni, ezt II. rendű alperes tekintetében is valótlan állításként kifogásolta. Valótlan, hogy kormányváltás esetén az új kormány is megkapta volna a maga Molotov koktélljait, ez utóbbi kijelentést II. rendű alperes tekintetében is jogsértő valótlan állításként kifogásolta (2.). Valótlan a ... 2010. március 4-i adásában, miszerint az egyik férfi arról is

beszél, hogy meg akarják támadni az ... elnökét, ...t is a lakása előtt egy belvárosi ház lépcsőházában. Valótlan, hogy egy alapos verés lett volna vele szemben a terv, ezt a II. rendű alperes tekintetében is jóhírnév sértőként kifogásolta. Valótlan, hogy később a gyilkosság is szóba jött, ha későbbiekben sikerült volna fegyvert szerezniük, azt felhasználták volna az akcióban, ez utóbbi kijelentést a II. rendű alperes tekintetében is valótlan tényállításként sérelmezte. Valótlan, hogy a csoport terepszemlét is tartott a házban, ez után tettek le a tervükről, mert túl kockázatosnak tartották (3.). Valótlan a 2010. március 5-i adásban, miszerint támadást szerveztek ..., az ... elnöke ellen is, ... házára páncéltörő rakétát akartak kilőni, ... ellen tervezett támadásról azt monda egy férfi, az is szóba került, hogy esetleg megölik, ha későbbiekben sikerült volna fegyvert szerezniük, azt felhasználták volna az akcióban, ez utóbbi kijelentést a II. rendű alperes tekintetében is valótlan tényállításként sérelmezték (4.). A ... 2010. március 9-i adásában valótlanul állította I. rendű alperes, hogy ... ellen is terveztek támadást, a hangfelvételen arról beszélnek, hogy a miniszterelnök ellen szerveznek támadást, de az sem retenti meg őket, ha mondjuk akár a gyereket, vagy a miniszterelnök gyereket kell keresztüllőni (5.). A 2010. november 2-i adás kapcsán valótlan állítás, hogy saját házában liftjében akarták felrobbantani ...t, merényletet terveztek ... és ... ellen is, a liftbe bombát raktak volna és ha beszáll ..., akkor felrobbantották volna, vagy az utcán is terveztek ellene merényletet. Valótlan, hogy ... ellen is merényletre készültek, ...t is, ...t is fel akarták robbantani (6.). A műsorszámokon túl azoknak a ...hu oldalán történt közzététele kapcsán is kérte fellebbezésében a jogsértés megállapítását, valamint I. rendű alperes kötelezését 1.000.000 forint, illetve II. rendű alperes kötelezését 300.000 forint nem vagyoni kár és ezek után 2010. február 26-tól a kifizetésig a Ptk. 301.§ (1) bekezdése szerinti késedelmi kamatok megfizetésére. Elégtétel adás körében kérte az I. rendű alperes kötelezését annak biztosítására, hogy az I. rendű alperes a jogsértésért elnézést kér, mialatt felperes az ügyel kapcsolatos álláspontját, védekezését kifejti. Másodlagosan a fellebbezésben rögzített tartalmú szöveggel kérte elégtétel adásra kötelezni az I. rendű alperest. A II. rendű alperest magánlevélben történő elnézés kérésre kérte kötelezni. Kérte továbbá a sérelmes helyzet megszüntetéseként az I. rendű alperes kötelezését a sérelmezett televíziós műsorok videóinak, illetve azok jogsértő részleteinek az eltávolítására.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásból kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem részletezte a robbantásos videóval kapcsolatosan annak utóéletét, tévesen állapította meg, hogy a II. rendű alperes kihallgatásra jelentkezett, miközben a titkos lehallgatási anyagokból kiderül, hogy a II. rendű alperes már a lehallgatások elejétől rendőrséggel együttműködő személy volt. Tévesen állapította meg azt is, hogy ... szerepelt a lehetséges, tervezett cselekményekkel érintett célpontok közt. A II. rendű alperes sem nevezte őt célpontnak a vallomásaiban. Annyit nyilatkozott, hogy a beszélgetőpartnere hozott egy papírt, amin ...-s politikusok nevei, címei szerepeltek, amiből választhatnak, ha nem jó az eredeti célpont. A papír hátuljára ráírta, szerinte ... és még egy személy nevét, rámutatott ... nevére és azt mondta, hogy ő azért rizikós. Szintén tévesnek minősítette azt a tényállási megállapítást, hogy a II. rendű alperes az őt ért fenyegetések hatására fordult volna az ...hoz.

Tévesnek tartotta az elsőfokú bíróság ítéletének azon következtetését, miszerint csak a bizonyítékok ismertetésére került sor, annak értékelése nélkül. Megítélése szerint az I. rendű alperes tájékoztatása már elkövetett előkészítő cselekményekről szólt, mind ..., mind ... és ... vonatkozásában. Az átlagnéző ezeket kész tényként értékeli és úgy értelmezi, mintha a műsorban bemutatott felperes, azokat már elkövette volna, vagy legalábbis azokat bizonyítottan tervezte volna.

A nyomozás irataiból kiragadott bizonyítékokkal azt közvetítették a nézők felé, hogy ezeket a cselekményeket a szervezet már megtervezte, illetve végre akarta hajtani, ezáltal a nagyközönség a felperesnek olyan bűncselekményeket is tulajdoníthatott, amelyekkel meg sem gyanúsították és meg sem vádolták.

Vitatta, hogy a tényállítások a felperesre ne vonatkoznának, mivel a műsorokban az állítások alatt

felperes képmását folyamatosan mutatták és a neve is többször elhangzott.

Sérelmezte, hogy nem vezette le az elsőfokú bíróság, hogy a hangfelvételek szövegű értelmezéséből miként következnek a sérelmezett tényállítások, nem értékelte azokat az eseteket sem, amikor egy cselekmény kapcsán a hangfelvétel és a II. rendű alperes tanúvallomása ellentmondásban áll. Kiemelte, hogy ..., ..., ... elleni állítólagos merényletek terveiről, vagy a majdani ... kormány politikusai elleni támadások folytatásának szándékáról nincsen szó a hangfelvételen, míg ... elleni merénylet lehetőségéről, csak II. rendű alperes és beszélgető partnere folytat párbeszédet, azonban a felvétel ezen részénél sem felperes, sem az általa állítólagosan vezetett szervezet, mint elkövető nem kerül megemlítésre.

Az egyes adásokkal, illetve II. rendű alperes egyes nyilatkozataival kapcsolatos jogsértések jogalapja vonatkozásában az alábbiakat adta elő:

A 2010. február 26-i ... adásából nem derül ki, hogy a nyomozóhatóság által közölt gyanúsításokban ezek a cselekmények nem szerepelnek. Mindezek következtében joggal hihette az adást néző, hogy ezek a tervezett bűncselekmények is az eljárás részét képezték.

A hangfelvételeken nem szerepel olyan kijelentés, ami arra utalna, hogy a felperes és a hozzá kötött csoport a ... majdani kormányzása alatt is Molotov-koktélos akciókat tervezne véghezvinni.

A II. rendű alperes beszélgetőpartnere a hangfelvételen ... iránti utálatát fejezi ki, a beszélgetés a ... kormány idején történt utcai tüntetések kapcsán folyt. A hangfelvétel későbbi részletei, így a későbbi esetleges ... kormány alatti enyhítésre utalás is ellentmondásban áll az elsőfokú bíróság által levont következtetéssel.

A 2010. február 26-i műsor kapcsán szintén kifogásolta, hogy nem derült ki, hogy a büntetőeljárás mely szakaszáról tudósít a műsor, a nyomozóhatóság mivel gyanúsítja a felperest és társait.

Itt is megjelenik ... háza elleni támadás terve, mint konkrét tényállítás, miközben még II. rendű alperes saját vallomásában is csak ötletelésnek nevezi mindezt. Több ilyen tervről sincs szó a hangfelvételeken.

A ... kormány idején fideszes politikusok ellen folytatandó támadásokkal kapcsolatos elsőfokú bírósági értelmezést elfogadhatatlannak tartotta, álláspontja szerint nem engedhető meg, hogy a bizonyítékban eredetileg szereplő konkrét információk helyett, azokból spekuláció útján felépített kijelentéseket tegyenek közzé a sajtóban. Kiemelte, hogy csak a felperest nevezik meg a műsorban beazonosítható módon és csak ő szerepel az adásban arca kitakarása nélkül, ezért a sérelmezett tényállításokhoz csak a felperest tudják a nézők kötni.

A 2010. március 4-i ... adás tudósítása kapcsán utalt arra, hogy bár elhangzik, miszerint az ügy terheltjeit ... ellen tervezett merénylettel nem gyanúsítják, azonban olyan megfogalmazásban, hogy később mindez megtörténhet, illetve megtörténik. A II. rendű alperes hangfelvételeiből ugyanakkor annyi olvasható ki, hogy a hangfelvételen szereplő személy valakikkel megnézte ... lakáscímét, illetve azt, hogy ehhez hasonló belvárosi helyszíneken félnek elkövetni valamit valakik, és nem is gyűjtenek róla adatokat.

Kiemelte, hogy valótlán a II. rendű alperes nyomozati vallomásában tett azon nyilatkozata, miszerint a csoportnak konkrét terve volt a ... liftben való felrobbantása. Nem egy múltban tervezett cselekményként adja mindezt elő, mely cselekményről a csoport letett, ahogy azt a médiában később hangoztatta, hanem egy jövőben végrehajtani szándékozott cselekményként. Ezt egy olyan beszélgetés alapján állította a II. rendű alperes, amiről nincs felvétele. Megállapítható a lehallgatás anyagából, hogy a II. rendű alperes beszélgetőpartnerét provokálta és folyamatos provokáló megjegyzései következtében fejté ki, hogy szerinte rá lehetne robbantani a liftet ...ra, de ehhez ki kellene deríteni bizonyos dolgokat. ... megverése a hangfelvételeken sem került szóba.

...val kapcsolatos tényállítás pusztán II. rendű alperes spekulációja, vagy alaptalan következtetése, amely nem hiteles bizonyíték, így annak műsorban történő bemutatása sem tekinthető egy bizonyíték tartalmáról szóló hiteles tájékoztatásnak. A hangfelvétel és az alperesek által előadottak

közi ellentmondást az elsőfokú bíróságnak észlelnie kellett volna ... vonatkozásában.

A 2010. március 5-i ... kapcsán kifejtette, hogy a műsorban megemlítésre kerül ugyan, hogy ... és ... nem volt közvetlen veszélynek kitéve a nyomozás adatai szerint, de az már nem derül ki a műsorból, hogy ezen állítólagos tervezett cselekmények vonatkozásában folyik-e felperes és társai ellen nyomozás. Sérrelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásában rendre levont következtetésekre, továbbgondolásokra és spekulációkra alapított valótlan tényállítások jogszerű közölhetősége mellett foglalt állást, miközben a sajtószerző legfeljebb a megszerzett bizonyítékok tényszerű ismertetésére jogosult.

A 2010. március 9-i ... adás kapcsán kiemelte, hogy a műsorvezető tényként kezelte és közölte ... ellen tervezett fegyveres támadás tervét és már az ehhez felhasználandó fegyverek után érdeklődött a II. rendű alperesnél. Azt is tényként állította, hogy a hangfelvételen arról van szó, hogy a felperes és a hozzákötött csoport a miniszterelnök gyerekének a keresztül lövésétől sem riad vissza. Ezzel ellentétben a hangfelvételen mindössze II. rendű alperes beszélgető partnere említi a ... Rt.-t, szóba kerülése kapcsán, hogy sok libatermelő tönkrement és kilenc ember fel is akasztotta emiatt magát és hogy emiatt ő személy szerint annyira utálja ...t, hogy a gyereket is le tudná lőni, mert a vér nem válik vízzé. De konkrét ilyen terv léte, még az ő vonatkozásában sem jelenthető ki, ilyen tervet a hangfelvétel sem támaszt alá.

2010. november 2-i ... adás kapcsán hivatkozott arra, hogy kész tényként tárgyalják a ... ellen tervezett merényletet, elhallgatva, hogy ilyesmi nem szerepel sem gyanúsítások, sem az akkor már nyilvánosságra került vádirat szövegében sem.

Az elsőfokú bíróság ítéletében szereplő azon részletre, hogy a műsor közli, hogy a nyomozás során nem találtak bizonyítékot ezekre az állításokra, egyértelműen ... lányok általi megfigyelésére vonatkozott, és nem például a ...val kapcsolatos tényállításokra. Ebben a műsorban megjelenik szintén a ... és ... ellen tervezett merényletek tényállítása is, amellyel kapcsolatban semmi nem szerepel a hangfelvételeken.

...ról mindössze annyi hangzik el a hangfelvételeken, hogy állítólag ... van egy háza, a II. rendű alperes beszélgető partnere egyszer volt ott egy lánnyal megnézni a címet, még az sem egyértelmű, hogy kinek a címére utal, egy országgyűlési képviselőjére, vagy ...éra. ...sel kapcsolatban pedig annyi hangzik el a hangfelvételeken, hogy II. rendű alperes beszélgető partnere annyira utálja, hogy gátlás nélkül képes lenne kinyírni. Mindezekből nem lehet olyan következtetést levonni, hogy felperes és állítólagos csoportja bármit is tervezne ..., illetve ... ellen. Ezek sem a II. rendű alperes tanúvallomásában, sem a felvételeken nem hangzanak el, így ezek valótlan tényállítások.

Fenntartotta, hogy a büntetőeljárásban a nyomozóhatóság, mint erre felhatalmazott hivatalos szerv által megjelentetett sajtóközlemények minősülnek a hiteles és ellenőrzött forrásoknak, egy tudósítás szerkesztésekor azokat lehet és kell alapul venni. Ezek pedig nem támasztják alá a felperesi keresetben szereplő valótlan és sértő alperesi tényállításokat. Az is jogsértő, ha nem tisztázzák, hogy nem indult valamilyen eljárás és a nézőt abban a tévedésen hagyják, hogy esetleg indult. Elvárható az I. rendű alperestől, hogy a felperestől is informálódjon és legalább egy bővített mondat erejéig tájékoztasson a felperes és védője álláspontjáról is a kérdésben. Utalt továbbá arra, hogy a II. rendű alperesi hangfelvételnek az eredete, illetőleg manipulálatlan volta is kétségbe vonható. Így arra a rendkívül súlyos, a nyomozóhatóság által sem közzétett tényállításokat alapozni személyiségi jogi sérelem nélkül nem lehet. A hangfelvétel bizonyos médiumoknak történő átadásáról is megállapította a bíróság, hogy az jogsértő volt. A hangfelvételen szereplő igazolatlan információk nem a nyomozás állását testesítik meg. Nem hivatkozhattak az alperesek arra, hogy a II. rendű alperes csak az ...el folytatott beszélgetései tartalmát tárta a nyilvánosság elé a nyilatkozatában. Megítélése szerint, ha valamennyi, a nyomozati eljárás során felvett bizonyítékban szereplő, valamennyi állítást a nyomozati szakasz adott állásának tekintenénk, akkor az ártatlanság vélelmét és a polgári jogi védelem funkcióját üresítenénk ki.

A nem vagyoni kártérítés összecszerűsége vonatkozásában utalt arra, hogy valótlán tényállítások közlése és közzététele következtében a felperes társadalmi megítélését nagymértékű sérelem érte, és a felperes folyamatos magyarázkodásra kényszerül. A hátrányos életminőségbeli változásokat az elsőfokú eljárás során meghallgatott tanúk alátámasztották. A műsorok megjelenését követően a felperessel szembeni társadalmi bizalom megingott. A jogsértés jellege, a felperes betöltött helyzete alapján külön bizonyítás nélkül, köztudomású tényként is elfogadható, hogy a felperes társadalmi megítélését rendkívül hátrányosan érintették az alperesek rendkívül jogsértő, minden alapot nélkülöző állításai.

Az I. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokaira figyelemmel.

Álláspontja szerint a felperes által kifogásolt tényállási elemek nem olyan tények, amelyek a döntés megalapozása szempontjából relevanciával bírnak. Kiemelte, hogy a 23. számú beadványban részletesen nyilatkozott a kifogásolt közlésekre, megjelölve, hogy mely bizonyítékkal hozhatóak összefüggésbe. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg a felperes érintettségének hiányát. A felperes és társai büntetőügyéről, mint egy országos jelentőségű büntetőeljárás állásáról a valóságnak megfelelően adtak tájékoztatást. A hangfelvételen található beszélgetéseknek, illetve a nyomozati jegyzőkönyvben rögzített tanúvallomásnak a nyilvánosság felé közvetítésével nem követtek el jogsértést. Megítélése szerint a kereset összecszerűsége is eltúlzott és megalapozatlan.

A II. rendű alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte, az I. rendű alperes által előadott ellenkérelemben foglaltakkal egyetértett.

A fellebbezés nem alapos.

A Pp. 228. § (4) bekezdése alapján fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az elsőfokú ítélet keresetet elutasító rendelkezése, kivéve a fellebbezésben változatlanul kifogásolt közléseket, és azok kapcsán alkalmazni kért személyiségi jogsértés miatti jogkövetkezményeket, illetve 1.000.000 forint I. rendű alperessel szembeni, 300.000 forint II. rendű alperessel szembeni nem vagyoni kártérítés és annak kamatainak megfizetésére kötelezés iránti kérelmeket.

Az elsőfokú bíróság az ügy elbírálása szempontjából releváns tényállást helyesen állapította meg.

A felperes fellebbezésében a megállapított tényállás kapcsán részben a kereset jogalapjának eldöntése szempontjából jelentőséggel nem bíró részleteket kifogásolt. Abból, hogy az ... által bemutatott videó felvételnek mi az utóélete, 2009. április 6-án jelentkezett-e először a II. rendű alperes, vagy már korábban együttműködött a rendőrséggel, milyen okból fordult a nyilvánossághoz, nem lehet következtetést levonni arra, hogy az I. rendű alperes a büntetőeljárás állásának megfelelően számolt-e be, illetve a II. rendű alperes tanúvallomásával egyező média nyilatkozatai személyiségi jogsértőnek értékelhetőek vagy sem. ...nal kapcsolatos fellebbezésben idézett részletből, miszerint a hangfelvétel alapján vélelmezett ... tag a választható célpontokat tartalmazó címlista hátára két nevet írt fel, majd rámutatott ...ra és azt „rizikósnak” tüntette fel, nem cáfolta azt a következtetést, hogy ... is lehetséges tervezett célpont volt.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival is nagyjából egyetértett, a fellebbezésre tekintettel az alábbiakat emeli ki.

Jelentőséget kellett tulajdonítani annak, hogy a felperes sajtóban megjelent nyilatkozataira, tüntetéseken elmondott beszédeire, politikai megnyilvánulásaira figyelemmel politikai közéleti

szereplő, véleményformáló volt a kifogásolt műsorok megjelenésének időpontjaiban. A vele kapcsolatos közlések tekintetében a 36/1994. (VI. 26.) AB határozatban is kifejtetteknek megfelelően fokozottabb tűrési kötelezettség terhelte. Másrészt tény, hogy akkori kormánypárti politikusok otthonait, a ... jegyirodát, más intézményi helyiségeket célzó Molotov koktélos támadások történtek, amelyek közül többet közismerten egy ... nevű terrorszervezet magára vállalt, és ... műsorvezetőt ismeretlenek megverték. Ezt követően egy robbantásos jellegű akciósorozat megakadályozása után kiemelt közérdeklődésre számot tartó, politikusok fenyegetésével kapcsolatos büntetőeljárás indult a felperes és mások ellen terrorcselekmények gyanúja, majd vádja miatt, amelyről az ügyészség folyamatosan közleményeket adott ki és a sajtó is beszámolt. A felperest nem vitásan ennek a szervezetnek a vezetésével gyanúsították majd vádolták meg, az ügyészség beszámolt arról is, hogy a felperest a nyomozás során emberölés előkészületével is meggyanúsították. A tájékoztatás és kifogásolt műsorok középpontjában a terrorszervezet cselekményeivel kapcsolatos információk, és büntetőeljárás, mint közügy és nem a felperes személye állt.

Az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalásra, és a PK 14. számú állásfoglalásra figyelemmel helyesen indult ki abból, hogy a kifogásolt közléseket a műsorszám egészére és az átlagnéző értelmezésére figyelemmel kellett vizsgálni. Annak tulajdonított továbbá helytállóan jelentőséget, hogy a műsor egészéből kiderül-e az eljárás folyamatban léte, és a műsorban a folyamatban lévő eljárásban napvilágot látott bizonyítékok valóságnak megfelelően kerültek-e bemutatásra, a gyanúsítás, illetve a vád tárgyát nem képező cselekményeket nem ilyen cselekményként ismertetik.

Egyetértett a másodfokú bíróság azzal is, hogy a sajtó nem csak a büntetőeljárás egészéről, illetve azokról a cselekményekről számolhat be, amelyek kapcsán az alapos gyanút az érintettel közölték. A PK 14. számú állásfoglalás alapján lehetőség van arra is, hogy a vizsgált cselekmények kapcsán nyomozás állásának megfelelően számoljon be a sajtó a nyomozással érintett, kiemelkedő jelentőségű bűncselekmény ismertté vált részleteiről, közötte jelentőséggel bíró bizonyítékokról, vagy azok alapján vizsgálat tárgyává tehető cselekményekről. Nem gyakori, hogy az eljárás alatt a tanú előáll és a sajtónak beszámol a vallomásáról és az azt alátámasztani kívánt hangfelvételekről, mint általa szolgáltatott bizonyítékról. Ugyanakkor a perbeli büntetőeljárás olyan jelentős és politikát is érintő cselekmények gyanúja miatt folyt, rendszeres ügyészszégi sajtótájékoztatók mellett, hogy ez a sajtó érdeklődését alappal válthatta ki és a beszámolás ténye a PK 14. számú állásfoglalásban foglaltakat nem sértette.

E tekintetben azonban fokozottan terhelte a sajtót annak kötelezettsége, hogy a bizonyítékot ne interpretálja a valóságot torzító tartalommal, a bizonyítékot ne értelmezze át. Az azonban önmagában nem a valóságot torzító, ha a bizonyíték részletét a szövegösszefüggéséből nem kiragadva mutatják, és ennek eredményeként a nyomozás során egy bűnszervezet vagy annak tagjainak esetleg nem vizsgált bűncselekményekre vonatkozó ötletei, tervei ismertté válnak.

A felperes által hivatkozott EJEB határozatok (pl. Allenet dr. Ribemont kontra Franciáország ügy) a központi államigazgatás valamely szervének, vagy annak képviselője által bűnösséget megfogalmazó nyilatkozatával és ezáltal a pártatlan igazságszolgáltatás, közvélemény befolyásolásával foglalkoznak, nem a jóhírnév védelme és a sajtó- illetve véleményszabadság büntetőeljárásról szóló sajtótudósítás során keletkező konfliktusának feloldására adnak szempontokat.

A felperes ugyanakkor alappal kifogásolta azt az elsőfokú bírósági következtetést, hogy a sérelmezett közlések nem rá vonatkoznának. A szervezeti elkövetés gyanújának és felperes

vezetéssel gyanúsítása folytán nem volt szükség annak vizsgálatára, hogy külön-külön mennyire vonatkozik a felperesre a szervezet, vagy annak tagjának valamely cselekménye, megnyilvánulása. Kétség kívül a közlések a terrorszervezetre vonatkoztak, ugyanakkor a felperest ennek vezetésével gyanúsították meg, a közéleti szereplő felperes képmását a műsorok során is bemutatták, maga a letartóztatása is köztudomású volt. Az átlagnéző a szervezet valamely cselekményét, tagjának ezzel összefüggő megnyilvánulását, a szervezetre, ezáltal annak a vezetésével meggyanúsított felperesre is vonatkoztatja, a felperes kereshetőségi joga ezért fennállt a PK 13. számú állásfoglalás, illetve a Ptk. 85. § (1) bekezdése alapján.

Ebből következően azonban a felperes sem hivatkozhatott arra, hogy a terrorszervezet valamely tagjának terrorszervezet tagjaként történő, ezzel összefüggő megnyilvánulása, cselekménye tőle, illetve az általa a gyanú szerint vezetett szervezettől független tevékenység, ezért így az rá vonatkozóan mindenképp valótlán és sértő tényállítás. A felperest a terrorszervezet vezetésével nem vitásan meggyanúsították, erről az ügyészségi tájékoztatók is beszámoltak. Erre tekintettel a csoport tevékenységéhez a felperes személyét társítani nem volt jogsértő, ezt a felperes sem kifogásolhatta a PK 14. számú állásfoglalásra hivatkozással.

A másodfokú bíróság a rendelkezésre álló felvételeket megtekintve, azokat a hangfelvételek leiratával, és a tanúvallomással összevetve megállapította, hogy az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy a kifogásolt műsorokban olyan cselekményekről, merénylettel kapcsolatos ötletekről, tervekről esik szó, amelyekre a hangfelvétel, illetve a tanúvallomás utal. Egyetértett az elsőfokú bírósággal, miszerint az alperesek a hangfelvételen szereplő részleteket nem mutatták be torzító tartalommal, szövegösszefüggéséből kiragadva. A hangfelvételen kifejezetten, mint a II. rendű alperes által szolgáltatott bizonyítékról beszélnek az I. rendű alperesi műsorokban, nem állítják a felperesre vonatkozóan a kérdéses cselekmények elkövetését. A néző számára egyértelmű, hogy az eljárás folyamatban van.

A cselekmények jellegére figyelemmel az is közbeszéd és vita tárgyát képezte, hogy a politikai véleményformáló felperes valóban vezetője-e egy terrorszervezetnek, illetve vannak-e bizonyítékok súlyosabb bűncselekmények elkövetésére, tervezésére, vagy politikai okokból kisebb súlyú cselekményeket nagyít fel az eljáró nyomozó hatóság. Ugyanilyen témát szolgáltatott az, hogy felperes „politikai fogoly”, illetve az, hogy a szervezet, a cselekmények emberéltre nem voltak veszélyesek. Az ezekkel kapcsolatos politikai vitában történő véleményformálás szempontjából sem volt közömbös a hangfelvétel tartalma, annak bemutatását ezért a PK 12. számú állásfoglalásra is figyelemmel kellett értékelni.

A büntetőeljárás tárgya a nyomozati szakban terrorcselekmény, emberölés előkészülete, lőfegyverrel visszaélés, robbanóanyaggal és robbanószerrel visszaélés volt. Az eljárás során nyilvánvalóan a terrorcselekmény végrehajtásán túl, annak eltervezése, a terrorcselekmény, emberölés előkészületi szakba jutásának van büntetőjogi jelentősége. Közérdeklődésre tart számot azonban terrorcselekmények elkövetésével gyanúsított személyek részéről az olyan ötletelés is terrorcselekmények elkövetésére, ami büntetőjogilag nem értékelhető fázisban maradt. Az átlagnéző értelmezésében a tervezés egyaránt jelenti az előkészületi szakban lévő cselekményt, de azt is, amelynek megvalósításáról gondolkodás folyt a terrorszervezeten belül, ezért a kifogásolt, tervre vonatkozó szóhasználat (merényletet tervez) nem tüntetett fel valós tény hamis színben.

A nyomozási szakban nem ismert még, hogy a hangfelvételen, vagy a tanúvallomásban szereplő cselekmények közül melyek alátámasztására gyűlik össze elegendő bizonyíték az alapos gyanúhoz. A nyomozás folyamatban léte alatt egyes bizonyítékokról való tudósítás során annak kifejezett

érzékeltetése, hogy a nyomozás folyamatban van kielégíti azt a követelményt, hogy a sajtó a büntetőeljárás aktuális állásának megfelelően tájékoztatott.

Fentiek figyelembevételével a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság egyes kifogásolt közlésekkel kapcsolatos értékelésével és annak indokaival túlnyomórészt egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az alábbiakat emeli ki.

A csatolt hangfelvételen azt követően, hogy a beszélgetésben arról van szó, hogy hogyan minősíthetik a Molotov koktélos, robbantásos cselekményeket, hangzik el az a II. rendű alperes kérdésére olyan tartalmú nyilatkozat a beszélgető társ részéről, hogy ha hasonlóan járnak el, mint az aktuális kormánypárt, az ő idejükben is lesznek terrorcselekmények. [Hangfelvétel leirat (H) 013737, 013739] Az „ugyanúgy megkapja a sarát” kijelentés az adott szövegösszefüggésben terrorcselekményeket, és a Molotov koktélos támadásokat jelentette, ha a szervezetnek nem tetsző kormányzás történne, nem pedig a jelenlegi kormányfő és kormánypárt utálatát fejezte ki. A fellebbező álláspontjával ellentétben, nem történt a hangfelvétel téves értelmezése, a szervezet tagjaként nyilatkozó megnyilvánulása a molotovos támadások szövegkörnyezetében nem volt másként értelmezhető. A más kormányzásának idejére ígért - jövőbeli és feltételes - cselekmény egyebekben nyilvánvalóan nem értékelhető a PK 14. számú állásfoglalás alapján.

A ... háza elleni merénylet terv hangfelvételen szereplő része a H. 013693. oldalon található. Annak felvetése a hangfelvétel alapján egy terrorszervezetben, hogy RPG-vel ki lehet löni a volt miniszterelnök házát és valaki talált is egy erre alkalmas, közeli kilátót, de ez kockázatos („húzás”), az átlagnéző számára megfelel egy merénylet tervezésének (H. 013693). A néző az ilyen jellegű cselekmény súlyánál fogva nem tesz különbséget a között, hogy a terrorszervezet a merényletet mérlegeli, vagy már ki is dolgozta a tervet. Erről a szervezet tagja a szervezeten belüli ötletelésként számolt be, amiből következik az is, hogy ez nem a nyilatkozó szervezettől független elképzelése.

A hangfelvétel tekintetében a fentieket a felperes alaptalanul kifogásolta valótlan közlésként, ezért jóhírnév sérelmét nem jelenthették. A február 26-i ...ban kifejezetten szerepelt az is, hogy ezt az ötletet csak mesélték a II. rendű alperesnek. Az, hogy egy vagy több terv volt, a felperes megítélése szempontjából lényegtelen részlet a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel, ezért sértő tartalommal sem bírhatott.

...val kapcsolatos közléseket is alaptalanul kifogásolta a felperes. Az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a közlés a II. rendű alperes tanúvallomásából vett részlettel összhangban állt. A tanúvallomást a hangfelvételnek az a része is alátámasztotta, amelyen a II. rendű alperes a politikussal kapcsolatban liftes történetre utal. (H. 013683 „S.: ...aztán a nagy kedvencem a ... néni; II. rendű alperes: Ja, őt mondtad a liftet, nem?; S: Ja, ő a liftes; II. rendű alperes: Azt is megcsináljuk egyszer?.. Vagy azt már gyűjtik az anyagot?; S: Arról nincsen semmi. Nem, nem, az a belváros. Attól fázik mindenki... S: A belváros pont azért tetszik, és az a kihívás az egészben, mert hogy a belvárosban van, ott biztonságban érzi magát, csak tényleg azért elég cinkes, láttam a házat..”).

A március 4-i adásban az is szerepelt, hogy ez még nem tárgya a gyanúsításnak, ezért a gyanúsítás terjedelméről az I. rendű alperes nyilvánvalóan nem adott valótlan tájékoztatást.

A beszélgetés tartalmára tekintettel nincs jelentősége annak a fellebbezésben foglalt előadásnak sem, hogy a II. rendű alperes mennyiben provokálta ki a szervezet tagjának lift rárobbantásos merénylettel kapcsolatos véleményét. Mint ahogy annak sem, hogy a politikus megverésének a terve a hangfelvételen nem szerepel. A II. rendű alperes utalt arra, hogy nem minden beszélgetést tudott felvenni, de a verés terve a lift rárobbantásának várható eredményéhez képest, elenyésző

többletelem. Nem ellentmondásos a veréssel és a lift rárobbantásos merénylettel kapcsolatos nyilatkozat, nem kizárt, hogy többféle terv is felmerült. Másrészt ...t a gyanú, majd a vád szerint szintén a ... tagjai verték meg politikai okokból. Nem merült fel olyan bűncselekmény a szervezet - azon keresztül felperes - terhére, ami a nyomozás tárgyán túlmutatott volna.

A később tervezett fegyverhasználatra a hangfelvétel számtalan része utal, többek között az ilyen jellegű fegyverek beszerzésére vonatkozó beszélgetés [pl. távcsöves puska; H:013679]. Felmerült fegyver merényletbe való beszerzésének és használatának ötlete is. (H. 013685 „...II. rendű alperes: Olyanon nem gondolkoztál, hogyha már van pisztoly, mit tudom én, megy az utcán és hátulról dír? S: Te figyelj, ezért kérdezzük az izét, a hogyhivjákat. II. rendű alperes: A fegyvert? S: A fegyvert.”). Volt adat arra nézve is, hogy a robbantásos merényleteket követően célzott személyek elleni támadásokra kerülhet sor. (H. 013769 „S: Ez, ez kökemény megfélemlítés, és utána a következő...A következő kör pedig már nem izé ijesztegetés, ott nem lesz ilyen csoportos izé..II. rendű alperes: Ja, majd a későbbi? S: Persze hogy ha ez nem hatott, utána már nincs izé, ilyen csoportos brigádózás, hanem akkor kökeményen célszemélyek lesznek”).

... és ... nevei lehetséges célpontként hangzanak el, azt követően, hogy a feltételezett terrorszervezeti tag a merényletek halálos eredményének szándékáról, az öléstől való félelméről, valamint arról, hogy szerinte ugyanakkor a politikusok hány ember halálát okozták. (H. 013683 „II. rendű alperes: És egyébként akkor te tényleg benne vagy, hogy ha kell, akkor haljon valaki? S: Te ezt én már nagyon régóta szeretném egyébként, én nem hiszek....Persze. Egyébként ha megnézed,de többek között ott volt az ő 12 pontjából, hogy nem akarom, hogy ezek megússzák megint élve...; B: ..De azért más lesz ám ölteni embert, hogy szemtől szemben...S: Figyelj, még az életben nem öltem embert....Be vagyok szarva, és nem tudom, csak ez így van...Amióta ezek vannak hatalmon, 10 százalékkal nőtt a csecsemőhalálozás, nagyon sok ember öngyilkos lett a izé...a gazemberségek miatt....; II. rendű alperes: Hát igen, akkor elszánt vagy, mi, vesszen a férge. S: Nagyon régóta. És nem is a Molnár, a nagy kedvencem az izé volt, a ... néni. Én őt akartam nagyon, csak aztán nem maradt kapacitás, meg kereslet...; II. rendű alperes: Simán kinyírnád a izét? S: ... néni? Gátlás nélkül...; S: Akkora féreg ez a nő, hogy el sem hiszed. Vannak ilyen kedvencek, hogy ..., ..., aztán a nagy kedvencem a ... néni.”)

... megfigyelése és otthona elleni támadás előkészítése szintén felmerült a hangfelvételen, és a II. rendű alperes tanúvallomása is tartalmazta. ... ingatlana kapcsán felderítést is végeztek a hangfelvétel szerint (H. 013663). A II. rendű alperes tanúvallomásában beszámolt az elmondás alapján ... autójára szerelt, majd onnan leszerelt robbanószerkezetről is.

A fentiek alapján a kifogásolt közlések a fellebbezésben foglaltakkal szemben nem spekulációk, továbbgondolások, hanem részben a hangfelvétel, illetve a II. rendű alperesi tanúvallomás okszerű és szövegösszefüggésnek megfelelő értelmezései.

...ról, ...ról a hangfelvételen szereplő személy nem pusztán akként nyilatkozott, hogy utálja őket, hanem a fenti részletek alapján, lehetséges célpontokként számolt velük. Megjegyzi e körben a másodfokú bíróság, hogy a nagy számú célpont, illetve az ötletek között szereplő cselekmények jellegére, az emberölés előkészületével való gyanúsításokra tekintettel közömbös részletnek minősül a terrorszervezetnek nevezett csoport, és annak vezetésével gyanúsított felperes megítélése szempontjából, ha a hangfelvételen szereplő több politikusból egy-kettő ellen esetleg nem tervezett a szervezet vagy annak tagja semmit.

Ugyanez vonatkozik ...nal kapcsolatos közlésre is. A műsorvezető konkrét merényletre utaló

kérdésére a II. rendű alperes úgy válaszolt, hogy szerinte később terveztek ilyen merényletet, ötleteltek. ... elérése szerinte nehéz lett volna, ugyanakkor megemlíti kérdésre, hogy ...nál az RPG is felmerült. A közlés ebben a részben véleménynyilvánításnak is minősül. (II. rendű alperes: „hát gondolom később igen, tehát az, hogy beszélt róla, az csak, tehát, hogy beszéltek róla, hát ők azért ötleteltek, hogy kit lehet elérni, no de azért ... urat is elég nehéz megközelíteni szerintem. Nagyon sok mindenkit nem szerettek, és ötleteltek, hogy kit tudnának elérni, ugye.”)

Az a kitétel azonban, hogy a gyereke megölésétől sem riadnának vissza, az emberölés előkészületét és a politikai merényletek elítélését meghaladóan a társadalom fokozottabb visszatetszését váltja ki, ami sértő lehet, ezért ezt a másodfokú bíróság is részletesebben vizsgálta.

... személye akként vetődik fel a hangfelvételen (H. 013695), hogy a távcsöves puska beszerzése kapcsán II. rendű alperes a célpont eldőlésének, az ölés látványának a feldolgozásáról kérdezi a ... tagjaként fellépő személyt. Erre válaszolja azt ..., hogy még a gyereket is keresztüllőné. A felperes hivatkozásával szemben nem pusztán utálatot fejez ki a hangfelvétel részlet, hanem elszántságot is. A kifogásolt műsorban szó van a hangfelvétel felperesi jogi képviselő általi vitatásáról, a gyerekekkel kapcsolatos nyilatkozatot tartalmazó felvételrészlet bemutatja a műsor, a szövegösszefüggést nem torzíttja. A hangfelvétel alapján, melyben a távcsöves puskával végrehajtható merénylet kapcsán nyilatkozott egy magát tagnak való személy, le lehetett olyan következtetést vonni, hogy a szervezet tagjai nem riadnak vissza egy gyerek megölésétől sem.

Nyilvánvalóan súlyos a terrorcselekmények kitervelése, a végrehajtott robbantásos, Molotov koktélos terror cselekmények, azonban személyi sérülést addig nem okoztak. A hangfelvételtől az tűnt ki ugyanakkor, hogy a szervezet feltételezett tagja foglalkozott azzal, hogy a terrorcselekménynek áldozata lehet, azt időnként kíváncsúnak is tartotta (H. 013699: „II. rendű alperes: Mikor lennél boldogabb?..; S: Ebben a pillanatban?.; S: Ha elpatkolna). A hangfelvétel szerint az országgyűlési képviselők elleni rendőrség által megücsített támadásnál a szervezet tagjai sérüléssel számoltak, a sérülésbe, az esetleges halálos eredménybe a terrorszervezet tagjai belenyugodtak. (H. 13759 „II. rendű alperes: És mi van akkor, ha valaki meghal? S: Lesz időközi választás. II. rendű alperes: Ja, akkor most itt mondjuk a cél az, hogy valaki azért kapjon, valami kis hátmasszázs? S: Hogy mondjam, szerintem így, ahogy ... gondolkodott, és nem nem kell erőlködni azon, hogy esetleg baja lesz, tehát nem kell vigyázni S:...Szabad kezet kaptunk”)

A 2010. novemberi műsorból nem derül ki, hogy a vádemelés megtörtént, a vádnak nem részei a hivatkozott cselekmények. Ennek azonban nincs sértő tartalma a felperesre nézve. A vádemelés ugyanis nem jelent elítéltetést, előzetes bűnösség mondást. Abból, hogy ezen cselekmények kapcsán nem történt vádemelés nem következik, hogy a hangfelvétel, illetve a tanúvallomás vádemelésben nem szereplő tartalmáról ne lehetne beszámolni a fentebb kifejtettetekre figyelemmel.

Fentiekre tekintettel, különösen a szervezeti elkövetés és vezetés gyanújára, a felperes közéleti szereplő, büntetőeljárás politikát érintő jellegére, és az eljárást övező kiemelt közérdeklődésre, a hangfelvételek és a tanúvallomás tartalmára, és azok PK 12. számú állásfoglalás és a PK 14. számú állásfoglalásnak megfelelő bemutatására, az elsőfokú bíróság helytálló következtetést vont le arra, hogy a felperes Ptk. 78. § (1) és (2) bekezdése által védett jóhírnevét az alperesek nem sértették meg.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság jogszabályoknak megfelelő ítéletét a másodfokú bíróság a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. § folytán alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperest a másodfokú perköltség megfizetésére, mely az I. rendű alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése, (5) bekezdése és 4/A. § (1) bekezdése alapján 25.000 forint+áfa, a II. rendű alperes javára a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (3) bekezdése, (5) bekezdése alapján - áfa nélkül - 15.000 forint megállapított ügyvédi munkadíjból állt.

A le nem rótt fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján határozott.

, 2016. október 7.

dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró